

kommende Lands Skik tjener til paa Papirer eller i Dokumenter at godtgøre den Persons Identitet, som anbringer det.

I Japan er det Skik og Brug at paaføre Dokumentet ikke en haandskreven Underskrift, men Trassatens private Segl ved Siden af eller underneden en Angivelse af Navnet. Dette er følgelig ganske i Overensstemmelse med Underskriftkravene i Art. 1, Nr. 6. Denne samme Praksis kendes fra andre Lande i Østen.

18. Udover de ovenfor opregnede Angivelser krævede nogle Delegationer, at der i Dokumentet skulde optages en udtrykkelig Angivelse af, at Dækning var tilstede (Guthabenklausel), saaledes at Mangel af saadan Angivelse skulde medføre Checkens Nullitet. Dette Krav, der er ukendt i de fleste Lovgivninger, synes ikke at være af saadan Vigtighed, at Dokumentets Gyldighed maatte gøres afhængig heraf, idet det synes indlysende, at en Check ikke retligen kan trækkes af en Person, der ikke har skaffet Dækning, idet det jo netop er Dækningen, der skal tjene som Betaling for Checken. Det blev derfor besluttet ikke at kræve angivet, at der er Dækning tilstede (Guthabenklausel), og i alle de Lande, der tiltræder Konventionen, vil en Check da være gyldig, selv om den ikke indeholder en saadan Klausul. For dog at imødekomme Delegationerne fra de Lande, i hvilke omtalte Klausul sædvanlig bruges, endes man først om, — hvad der iøvrigt i nogen Maade følger af sig selv — at naar en Angivelse om Dækningens Tilstedeværelse ikke er nødvendig i Dokumentet, kan den Omstændighed, at en saadan Angivelse forekommer, ikke gøre Checken ugyldig, og dernæst, at de Lande, der benytter denne Klausul fremtidig kan haandhæve Brugen af den paa deres Territorier ved dertil egnede Forholdsregler f. Eks. ved Hjælp af en Bøde, der rammer dem, der udsteder Checks uden »Guthabenklausel.

19. At Ordet »Check« skal optages i Dokumentet, er for adskillige Landes Vedkommende noget nyt i deres Lovgivning. Man har derfor fundet det nødvendigt, for at give Bankerne tilstrækkelig Tid til at trykke ny Checkblanketter, indeholdende Ordet »Check« at forbeholde en vis Frist for Ikraftsættelsen af den ensartede Lov. En lignende Frist har vist sig nødvendig, forsaavidt angaar Angivelsen af Checkens Udstedelsessted, thi i Øjeblikket er det i visse Lande ikke nogen Betingelse for en Checks Gyldighed, at Udstedelsesstedet angives; for at imødekomme disse Krav, blev følgende Forbehold optaget i Bilag II, Art. 1:

(se Bilag A. II. Sp. 4929).

20. Et andet Forbehold (Art. 2 i Bilag II) er indført for at tillade hver enkelt af de høje kontraherende Parter at afgøre, paa hvilken Maade en Underskrift kan angives paa Checken i de Tilfælde, hvor Underskriveren af fysiske Grunde er ude af Stand til selv at underskrive. Dette Forbehold er enslydende med Forbeholdet i Art. 2, Bilag II. i den ensartede Veksellov. Det er saaledes affattet:

(se Bilag A. II. Sp. 4929).

A r t. 2.

21. Eksperternes Udkast forudsatte, at en Check uden Angivelse af Betalingssted skulde anses som betalbar paa dens Udstedelsessted. Denne Løsning er blevet erstattet med de foreliggende Bestemmelser, hvorefter Checken i Mangel af enhver Angivelse skal anses som betalbar paa det Sted, hvor Trassaten har sit Hovedsæde. Denne Bestemmelse synes mere i Overensstemmelse med hvad der maa antages at være Parternes Vilje.